

Uspenskin katedraali on autonomian ajan merkittävin kirkollinen monumentti

Porvoon valtiopäivillä yli kaksi vuosisataa sitten Suomen säädyt vanhoivat uskollisuutta Venäjän keisarille ja keisari puolestaan lupasi pitää voimassa Ruotsin vallan ajalta periytyneen lainsäädännön ja hallintojärjestelmän.

Autonomian aikana erityisesti kirkkojen asema vahvistui. Evankelis-luterilaiset hiippakunnat itsenäistyivät Ruotsin kirkon alaisuudesta ja Turun piispalle myönnettiin arkkipiispan arvo.

Myös ortodoksiseen kirkkoon kuuluville annettiin oikeus päästä valtion virkoihin.

Ortodoksisten seurakuntien hallinto järjestettiin Pyhän Synodin ja Pietarin hiippakunnan alaisuudessa. Paikallisena hallintoelimenä toimi jo vuonna 1743 perustettu Viipurin hengellinen hallitus. Vuosisadan lopulla perustettiin oma Suomen hiippakunta.

Suomen autonomia Venäjän yhteydessä loi edellytykset maamme valtiolliselle itsenäistymiselle.

Samalla se vahvisti suomen kielen asemaa ja loi pohjaa omaleimaisen suomalaisen kansallisen kulttuurin kehittymiselle.

Läheinen kanssakäyminen Venäjän kanssa ja yhteys venäläiseen kulttuurielämään luonnollisesti lisäsi venäläisten vaikutteiden leviämistä. Tämä näkyi erityisesti kirjallisuudessa ja taiteessa, mutta muun muassa myös ortodoksisen kirkollisen kulttuurin alueella.

Maahamme muutti runsaasti venäläisiä virkamiehiä, kauppiaita, käsityöläisiä ja sotilaita. Se merkitsi muun ohella uusien ortodoksisten seurakuntien perustamista ja kirkkojen rakentamista eri puolille maata.

Mm. venäläisiä varuskuntia varten pystytettiin lukuisia kirkkoja ja palkattiin papistoa sotilaiden ja heidän perheidensä sielunhoidosta huolehtimaan.

Erityisen aktiivista kirkollista toimintaa virisi vuonna 1812 pääkaupungiksi kohonneessa Helsingissä ja sen lähiympäristössä. Helsingin ensimmäinen ortodoksinen pyhäkkö, Pyhän Kolminaisuuden kirkko, valmistui ja vihittiin vuonna 1827.

Sen palveluksiin kokoontuneet seurakuntalaiset olivat lähes poikkeuksetta tilapäisesti tai pysyvästi Helsinkiin muuttaneita venäläisiä.

Ajan oloon pääkaupungissa tarvittiin venäläisväestöä varten muitakin jumalanpalveluspaikkoja.

Ortodoksisia kirkkoja tai kappeleita avattiin mm. keisarillisessa palatsissa (nykyinen presidentin linna), kenraalikuvernöörin palatsissa (nykyinen valtioneuvoston juhlahuoneisto), Aleksanderin kymnaasissa (nykyinen eläintieteen museo), Lapinlahden ortodoksisella hautausmaalla, Unioninkadun varrella sijaitsevassa sairaalassa, Liisankadun pappilatalossa ja Helenan vanhainkodissa.

Varuskuntakirkoista tunnetuin on Suomenlinnan kirkko, joka maamme itsenäistyttyä luovutettiin ensin puolustusvoimien, myöhemmin paikallisen luterilaisen seurakunnan käyttöön.

Maineikkain autonomian aikana rakennetuista pyhäköistä on Aleksei M. Gornostajevin suunnittelema Uspenskin katedraali. Se on suurin toimiva ortodoksinen kirkko läntisessä Euroopassa ja merkittävä historiallinen monumentti.
yään se on yksi maamme suosituimmista matkailukohteista.

Nyk

Vuosittain siihen käy tutustumassa lähes puoli miljoonaa koti- ja ulkomaista vierasta.

Katedraalihankeen pani vireille vuodesta 1854 alkaen seurakunnan kirkkoherrana toiminut nuori ja energinen pappi Nikolai Popov, joka oli suorittanut teologian maisterin tutkinnon Pietarin hengellisessä akatemiassa ja saanut välittömästi nimityksen Helsingin kirkkoherraksi. Heti Helsinkiin saavuttuaan hän totesi Pyhän Kolminaisuuden kirkon käyneen liian ahtaaksi ja ryhtyi hankkimaan lupaa tilavamman kirkon suunnittelulle.

Kirkkoherra Popovin ehdotuksesta silloinen Suomen kenraalikuvernööri Fredrik Wilhelm von Berg pyysi Pyhältä Synodilta luvan kutsua Helsinkiin suunnitelmaa toteuttamaan hänelle ennestään tutun akateemikon ja arkkitehdin Aleksei Maksimovits Gornostajevin.

Gornostajev saapui Helsinkiin vuonna 1859, valitsi katedraalin sijoituspaikaksi Katajanokan ja teki kirkkorakennuksesta luonnoksen, jonka keisari Aleksanteri II vahvisti vuonna 1860. Keisari n toivomuksesta uusi kirkko päätettiin pyhittää Jumalansynnyttäjän kuolonuneen nukkumisen

(ven. uspenie) muistolle.

Syksyllä 1860 solmittiin urakkasopimus. Rakennustoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri G.E. Glepov ja jäseniksi mm. kirkkoherra Popov ja liikemies Jakov Tschernyschoff, joka teki rakennusrahastoon merkittävän lahjoituksen ja toimi myös rakennusurakoitsijana ja myöhemmin katedraalin isännöitsijänä.

Huomattavia lahjoituksia rakennusrahastoon tekivät myös keisari Aleksanteri II, Pyhä Synodi, kunniamerkkien kanslia, Moskovan kauppiaat ja julkisen keräyksen kautta lukuisat yksityiset lahjoittajat.

Katedraalin peruskiven laskeminen ja siunaaminen tapahtui 15. elokuuta 1862. Rakennustyötä johti aluksi Aleksei Gornostajev itse, mutta vaikean sairauden murtamana hän kuoli jo vuoden 1862 lopulla vain 54-vuotiaana.

Hänen jälkeensä rakennustyön johtamista valvoi arkkitehti I.A. Varnek.

Gornostajevin alkuperäiseen suunnitelmaan tehtiin vain yksi muutos: eteläseinän lähelle aiotun avonaisen kellotapuln sijaan rakennettiin umpinainen kellotorni ja porraskäytävä.

Katedraalin vihkimisen lokakuussa 1968 suoritti Viipurin piispa Pavel.

Oman lukunsa muodostaa autonomian satavuotisjuhlan johdosta 1909 katedraalin edustalle valmistunut Rauhan kappeli, joka kuitenkin venäläisvastaisista mielenosoituksista johtuen jouduttiin maamme itsenäistyttyä purkamaan. Sen sijaan itse katedraalin purkamista ei koskaan vaadittu, kuten tapahtui esimerkiksi Tallinnan Pyhän Aleksander Nevskin katedraalin kohdalla.

Historian kuluessa Uspenskissa on jouduttu suorittamaan lukuisia varsin perusteellisia korjauksia. 1990-luvulla kryptatiloihin rakennettiin seurakunnallisia toimitiloja ja kappeli, joka vuonna 1998 pyhitettiin seurakunnan kirkkoherana 1914 - 1917 toimineen pyhän pappismarttyyri Aleksander

Hotovitskin muistolle. Viimeisimpiä merkittäviä toimenpiteitä on ainutlaatuisen arvokkaiden kellojen korjaaminen ja virittäminen alkuperäiseen soittosysteemiin sekä katedraalin kupolien

2002 – 2007 suoritettu kunnostaminen ja kultaaminen.
kustannuksista katettiin julkisella keräyksellä kootuilla varoilla.

Merkittävä osa

Tämä osoittaa, että myös nykyinen sukupolvi haluaa vaalia arvokasta kansallista kulttuuriperintöä.

Uspenskin katedraali kryptakappeleineen on ennen kaikkea jumalanpalvelukselle pyhitetty paikka. Samalla se on hengellisen elämän ja kirkollisen kulttuurin keskus. Se kertoo hyvin vaikuttavalla tavalla ortodoksisen uskon ja kulttuuriperinteen läsnäolosta Suomen maaperällä.

Isä Veikko Purmonen

Uspenskin katedraali on suurin toimiva ortodoksinen kirkko Länsi-Euroopassa

Uspenski

Written by Administrator

Tuesday, 12 August 2008 10:00 - Last Updated Saturday, 11 September 2010 12:19

Uspenski Cathedral is the largest Russian Orthodox church in the Nordic region. It was built between 1808 and 1832, designed by the architect Leo de Ross. The cathedral is a masterpiece of Russian Revival architecture, featuring a large central dome and several smaller ones. The building is made of red brick and has a green copper roof. The cathedral is located on a hill in the center of Helsinki, and it is surrounded by trees and a white fence. The sky is clear blue.

Isä Veikko Purmonen

Last Events in the Life of St. Alexander Hotovitsky

□

Father Alexander Hotovitsky, who served for about 20 years in the Orthodox Church of America at St. Nicholas´ Cathedral in New York City, was appointed in 1914 as Dean of the Uspensky Cathedral in Helsinki. After serving three years in Finland Father Alexander was invited by Metropolitan Tikhon to serve as Head of Christ the Saviour Cathedral in Moscow.

During the repressions by Stalin Father Alexander was arrested several times, sentenced to the capital punishment and executed in 1937. He was canonized in 1994. The canonization service was held in the Uspensky Cathedral in Moscow on the 4th of December.

Since the date of his death was not known at that time, the feast of St. Alexander was fixed to the date of his canonization.

The exact date and place of the death of St. Alexander was discovered in 2006 from the documents of the archives of the Russian Security Service and was reported to the Dean of the Uspensky Cathedral in Helsinki, Archpriest Veikko Purmonen, who had with the assistance of Mr. Nicholas Taruntaev requested the investigation of the archives. The letter of the deputy director of the archives L.P. Pavlenko is dated on the 14th of November, 2006.

In that letter there is a description of the court cases against Fr. Alexander. He was arrested in 1922 and again in 1924 and sentenced to prison punishment for ten years.

Several years he spent in Siberia.

The third and the last time Fr. Alexander was arrested on the 16th of June, 1937.

He was sentenced to death on the 19th of August and executed on the same day.

On that day according to the Julian calendar there was the feast of the Transfiguration of Christ.

Recently the Russian Orthodox Church has decided to celebrate the feast of St Alexander on the 7th/20th of August. As well in the Finnish Orthodox Church there should take place the change of the date of the feast. Thus the altar feast of the Chapel of St. Alexander at the Uspensky Cathedral instead of the 4th of December should take place on the 7th of August, the day after the feast of Transfiguration and the martyrdom of St. Alexander.

Father Veikko Purmonen

инв-2

Экз. № 1

ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИУправление регистрации и архивных
фондов14 11.06. № 10/А-4473
г. МоскваНастоятелю Хельсинкского
Православного Прихода
О. Вейкко Пурмонен

Liisankatu 29 A, 00170 HELSINKI

Ваше обращение от 31 августа 2006 года внимательно рассмотрено в
Управлении регистрации и архивных фондов ФСБ России.

В хранящихся в Центральном архиве ФСБ России и Управлении ФСБ
России по г. Москве и Московской области архивных уголовных делах имеются
сведения о том, что Хотовицкий Александр Александрович, 1872 года
рождения, уроженец г. Житомира Волынской губернии, из семьи ректора
семинарии. Окончил Духовную семинарию в г. Житомире и Ленинградскую
Духовную Академию. С 1895 г. по 1914 г. – настоятель православной церкви в
г. Нью-Йорке, с 1914 г. по 1917 г. – настоятель собора в Гельсингфорсе. Ключарь
храма Христа Спасителя в г. Москве. Арестован 23 марта 1922 года, проживал по
адресу: г. Москва, Лесной проезд, д.5, кв. 3. По приговору Московского
Революционного Трибунала от 13 декабря 1922 года по статьям 62, 119 УК
РСФСР («участие в контрреволюционной организации и использование
религиозных предрассудков масс с целью свержения рабоче-крестьянской власти
или для возбуждения к сопротивлению её законам и постановлениям») был
осужден к лишению свободы сроком на 10 лет с конфискацией имущества и
поражением в правах гражданина РСФСР сроком на 5 лет. Реабилитирован
заключением Прокуратуры г. Москвы от 25 апреля 1996 года.

Повторно Хотовицкий Александр Александрович арестован 5 сентября
1924 года, на момент ареста священник, проживал по адресу: г. Москва, Лесной
проезд, д.5, кв. 3. По постановлению Особого совещания при Коллегии ОГПУ от
19 сентября 1924 г. «как социально-вредный элемент» был выслан в Туруханский
край сроком на 3 года. По постановлению Особого совещания при Коллегии
ОГПУ от 24 октября 1924 г. в дополнение к прежнему постановлению был
выслан в один из уездных городов Туруханского края на тот же срок.
Реабилитирован заключением Генеральной прокуратуры Российской Федерации
от 15 июля 2003 года.

2

Третий раз Хотовицкий (Хатовицкий) Александр Александрович
арестован 16 июня 1937 года, проживал по адресу: г. Москва, Донская ул., д. 39,
кв. 4 (Выставочный переулок, д.10, кв. 4), священник церкви на ул. Донской,
д. 54. По приговору Военной коллегии Верховного суда СССР от 19 августа
1937 года по статьям 19, 58 пункты 8, 10, 11 УК РСФСР («участие в
антисоветской террористической организации церковников и антисоветская
агитация») был осужден к высшей мере наказания – расстрелу с конфискацией
имущества. Приговор приведен в исполнение в тот же день. Предположительное
место захоронения – территория Московского крематория (Донское кладбище),
где в настоящее время установлен мемориальный знак. Реабилитирован
заключением Генеральной прокуратуры Российской Федерации от 15 августа
2000 года.

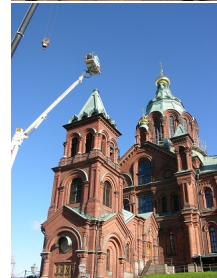
Заместитель начальника Управления

Л.Б. Павленко

[REDACTED]

Uspenski

Written by Administrator

Tuesday, 12 August 2008 10:00 - Last Updated Saturday, 11 September 2010 12:19

Last days of St. Alexander Hotovitsky